

[Arbejds- og Socialministeren.]

sen i § 12 draget Omsorg for, at Arbejdsløshedsunderstøttelsen ikke i indværende Vinter nedsættes i en løbende Ledighedsperiode.

Regeringen har ikke ment fortsat at burde bibeholde en Forskel mellem Hjælpen til de helt arbejdsløse og de arbejdsfordelte. En Forskel mellem disse to Grupper har kun eksisteret siden 1. April 1945 og bør efter Regeringens Opfattelse ikke bibeholdes, idet der ikke ses at være tilstrækkeligt Grundlag for, at den delvis beskæftigede i den Tid, han er paa Arbejdsfordeling, skal have større Hjælp end den, der er helt arbejdsløs. Hertil kommer, at det ikke i samme Udstrækning som før kan anses for at være af principiel samfundsmæssig Betydning gennem Arbejdsfordeling at fastholde Arbejderne ved bestemte Virksomheder, idet et samfundsmæssigt Hensyn i Øjeblikket med Henblik paa stigende Tilførsler af Raavarer i den nærmest kommende Tid tværtimod maa siges at tilskynde til Gennemførelse af den størst mulige Bevægelighed paa Arbejdsmarkedet.

Det foreslaas herefter, at Hjælpen til de arbejdsfordelte bliver den samme som Hjælpen til de arbejdsløse.

Af Forslagets Bestemmelser kan i øvrigt nævnes, at man for Forsørgere med Børn bevarer den ved Lovanordning af 20. Marts 1945 indførte Regel, hvorefter Understøttelsen maa udgøre indtil $\frac{4}{5}$ af den gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt i vedkommende Fag eller Faggruppe mod tidligere $\frac{2}{3}$ af den gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt i Faget. For Ikke-Forsørgere og Forsørgere uden Børn vender man tilbage til $\frac{2}{3}$ -Grænsen efter Arbejdsløshedsloven.

Huslejhjælpen foreslaas refunderet Kasserne fuldt ud af Statskassen paa samme Maade som i Lovanordning af 20. Marts 1945. Til Dækning af Udgifterne ved Børnetillægget samt Udgifterne ved de siden 1. April 1940 foretagne Forhøjelser af Dagpengesatserne foreslaas der ydet vanskeligt stillede Kasser et særligt Tilskud efter lignende Principper som i den under Krigen gennemførte Lovgivning om Regulering af Dagpengenes Maksimumsbeløb.

Statens samlede Udgifter efter Forslaget ud over Udgifterne efter Arbejdsløshedsloven og Arbejdsfordelingsloven kan anslaas til 50,7 Mill. Kr. for et Aar.

Idet jeg i øvrigt henviser til de udførlige Bemærkninger til Lovforslaget, anbefaler jeg Forslaget til det høje Tings hurtige og velvillige Behandling.

Jeg skal endvidere have den Ære for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov

om ekstraordinær Hjælp til visse arbejdsløse Forsørgere, som ikke er berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

Som det vil være det høje Ting bekendt, blev det Beløb, der i Henhold til Forsorgslovens § 297, Stk. 2, staar til Raadighed for Kommunerne til Ydelse af en paakrævet supplerende Hjælp, ved Lovanordning af 20. Marts 1945 forhøjet ekstraordinært med det Formaal at gøre det muligt for Kommunerne at yde en særlig høj Hjælp til de Personer, som var blevet arbejdsløse som Følge af Nedgangen i Tilførslerne af Brændsel og Raavarer m. v., og som ikke var berettigede til Understøttelse gennem Arbejdsløshedsforsikringen.

Ved en Lovanordning af samme Dato var der nemlig sket en ekstraordinær Forhøjelse af Arbejdsløshedskassernes Ydelser, og man fandt det derfor paakrævet, at der fandt en tilsvarende Forhøjelse Sted af Kommunehjælpen til de Personer, som ikke faldt ind under Forsikringen.

Ved det lige nu forelagte Lovforslag om Ændringer i Arbejdsløshedsloven foreslaas det i et vist Omfang at opretholde den ekstraordinære Forhøjelse af Ydelserne fra Arbejdsløshedskasserne, og det er derfor rimeligt, at der træffes Foranstaltninger til at afløse den nugældende særlige Ordning for de kommunehjælpsunderstøttede arbejdsløse med en Nyordning, hvorefter der gives disse en Forhøjelse af den normale Kommunehjælp, som svarer til, hvad der fremtidig gives dem, der modtager Hjælp gennem Arbejdsløshedsforsikringen ud over den normale Ordning.

Lovforslaget svarer i øvrigt ganske til Lovanordningen af 20. Marts 1945, dog at Raadighedsbeløbet er noget mindre, og at Kredsen af de berettigede er betegnet som Forsørgere, der har normal Tilknytning til Arbejdsmarkedet. Det har vist sig at være vanskeligt at afgøre, hvilke Personer der er blevet arbejdsløse som Følge af Nedgangen i Tilførslerne af Brændsel og Raavarer, og det nu foreslaaede Udtryk „Forsørgere, som har normal Tilknytning til Arbejdsmarkedet“ er allerede anvendt i det Cirkulære, som knytter sig til Lovanordningen af 20. Marts 1945, og indeholder formentlig den eneste praktisk mulige Afgrænsning.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Jeg skal yderligere tillade mig for det høje Ting at fremsætte Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lovanordning Nr. 124 af 20. Marts 1945 om Hjælp til